

Головне – щоб дітям хотілося приходити на служіння, щоб у церкві вони були щасливими

Розповідає Оксана Литвиненко – керівниця дитячого служіння Адвентистської церкви в Центральній Україні.

Яка мета дитячого служіння?

Дитячий відділ має багато напрямків. Один з них – навчання і виховання керівників цього служіння, дитячих вчителів. Це духовна підтримка, духовне бачення цього служіння, використання практичного матеріалу, вміння працювати з дітьми. Дитячий відділ відповідає за проведення дитячої суботньої школи, яка є безперервною євангельською програмою. Діти, які приходять до церкви, ще не прийняли хрещення. На жаль, не усі згодом хрестяться. Тому те, що ми робимо для них у суботу – це євангельська програма, завдяки якій діти зростають духовно. Тому навчаємо вчителів, проводимо сертифікацію, щоб їхнє служіння відповідало вимогам церкви.

Ще один напрямок – робота з батьками, де ми об'єднуємося з сімейним відділом. Дуже важливо, щоб батьки були першими вчителями своїх дітей, допомагали розвивати стосунки з Богом. Дитячий відділ не може замінити собою сімейне навчання, виховання. Він може направити, допомогти, але найпершу й найголовнішу роль у вихованні відіграють саме батьки. Тому проводимо семінари для батьків, надихаємо вчителів працювати з ними на місцях.

Також служителі дитячого відділу відповідають за організацію щорічних літніх таборів. Час у християнському таборі – чудова можливість для зростання дитячої віри. Багато батьків розповідали, що діти з нетерпінням чекають наступного табору, як особливу подію в житті. Дитина на тиждень опиняється у повноцінному духовному середовищі, де має хорошого наставника,

який вислухає. Діти розповідають духовні досвіди, разом моляться, знаходять нових віруючих друзів. Уся програма табору побудована згідно певної духовної теми і працює, як цілісний інструмент для духовного становлення дитини.

Також дитячий відділ проводить різні соціальні заходи, як для дітей у церкві, так і поза її межами. Це великі програми у парках, такі як «Країна здоров'я», канікулярні школи, дитячі арткафе тощо.

Ми надаємо дитячу та навчальну літературу для вчителів дитячих відділів та для батьків.

Щорічно проводимо вікторини, фестивалі дитячої творчості, щоб розкрити таланти дітей і підтримати бажання служити Господу.

Головне у нашій роботі – щоб батьки не змушували дітей приходити до церкви, а зробили так, щоб їм самим хотілося приходити на служіння, щоб у церкві вони були щасливими.

Розкажіть досвід, який у Вас був за період служіння

Коли в країні святкували 500-річчя Реформації, дитячий відділ центральної конференції розробив проект “Країна змін”. За основу взяли модель програми “Країна здоров'я”: в місцевий парк чи на площу запрошуються діти, формуються групи, дітки проходять різні станції і в цікавій інтерактивній формі вивчають певну тему. Гаслом нової програми був заклик «Змінюй себе, змінюй країну». Мета: допомогти дітям зрозуміти, що зміни в країні потрібно починати з себе. На кожній станції ведучі торкалися різних аспектів цієї теми: бути працьовитим, поважати та підтримувати сім'ю, вести здоровий спосіб життя, любити свою країну. На кожному стенді була відповідна цитата з Біблії. Київська обласна держадміністрація запросила нас взяти участь у проведенні заходу присвяченому Дню захисту дітей. Представники Держадміністрації привезли дітей з області та приготувала подарунки. Ми ж організували цю програму. Після заходу адміністрація висловила щире подяку Адвентистській церкві.

Хто розробляє уроки для суботньої школи для дітей?

Програма «Об'єднуюча благодать» підготовлена Генеральною Конференцією. Для її розробки залучали дитячих керівників з різних країн. Готуючи цей матеріал, брали до уваги нові та прогресивні напрямки розвитку педагогіки, запросили спеціалістів. Уроки є результатом співпраці всесвітньої церкви, тому є такими різноманітними, цікавими та якісними.

Інше питання – щоб провести цікавий якісний урок, вчитель повинен готуватися протягом тижня: пропустити матеріал через серце, адаптувати для своїх учнів. Ці уроки передові, цікаві, якими можна пишатися і підтримувати.

Що потрібно робити, коли дитина у таборі на емоційному духовному підйомі прийняла хрещення, а згодом перестала ходити на служіння? Як допомогти такій дитині?

Ми знову повертаємося до того, що церковні заходи не можуть замінити батьківського навчання. На жаль, є різні випадки, коли батьки відходять від Бога, а за ними і діти. Коли батьки повертаються, діти вже не хочуть. Ту радість, яку дитина відчула у таборі, коли її серця торкнувся Бог, батьки згасили своєю поведінкою, словами. Ми просимо, щоб після повернення табору, з дитиною продовжували працювати місцеві громади – залучали до служіння. Коли дитина після яскравих табірних занять приходить на нецікавий урок у церкві, коли в неї немає можливості самореалізуватись, взяти участь у служінні, вона згасає. Ми намагаємось робити все, щоб вчителі на місцевому рівні проводили якісні уроки, щоб діти відчували, що цікаво не тільки у таборі, але й у громаді, яку відвідують щотижня. Дуже важливе ставлення до дітей інших членів церкви. Інколи дорослі не розуміють, що жорстким ставленням відкидають дітей від церкви. Це серйозна проблема. І ще важливий момент – якщо громада любить своїх дітей, вона виділяє для них фінанси. Мало говорити, що ми любимо дітей, треба дати їм необхідне: гарну дитячу кімнату, подарунки, все необхідне для творчості, найкращих вчителів. По матеріальному видно, наскільки церква

хоче, щоб діти залишилися. Є два важливих важеля для збереження дітей у церкві – це вплив батьків, який є найсильнішим, та місцева церква, яка показує, настільки вона любить та приймає. Якщо це на належному рівні, то діти збережуть те, що отримали. Якщо правильні духовні речі були закладені в серце в дитинстві, то навіть якщо дитина відійде від Бога, вона буде знати, куди повернутися.

Всесвітня адвентистська церква взяла напрямок на дитяче та молодіжне служіння, поставила пріоритетом збереження дітей та молоді у церкві. Згідно з дослідженнями Джоржа Барна, вікно для прийняття Христа триває в житті від моменту народження до 13 років. У ці роки людина найбільш відкрита для такого важливого рішення. (Преобразование детей в духовных чемпионов. Джорж Барна, стр. 18, 24, 47)

Церковні керівники переглянули бюджет, звернули увагу, що на це служіння виділяли незначні кошти – більший процент спрямовували на літературу, на євангельське служіння для дорослих. Маленькі діти, які залишилися без уваги, піросли й багато з них пішли з церкви, стався провал у поколінні, церква загубила своїх дітей. Поняття «якщо діти зараз присутні у церкві, то вони й залишаться» не вірне, тому що потрібно формувати їх особисту віру, а не надіятися, що діти автоматично наслідують віру своїх батьків. Коли церква проаналізувала цю ситуацію, ухвалили рішення спрямувати максимум уваги і коштів для підростаючого покоління.

Хто виділяє кошти на літні табори?

Наші табори не прибуткові. Батьки вкладають певну суму для допомоги табору, дотацію виділяє дитячий відділ конференції. Адвентистські табори в середньому відвідують від ста до двохсот дітей за одну зміну.

Як навчають вчителів для роботи з дітками?

Дитячий відділ Генеральної конференції розробив програму навчання і сертифікації вчителів. Ми маємо шість рівнів,

розрахованих на шість років. У “Церковному керівництві” Адвентистської церкви прописано, що перший рівень для вчителів є обов’язковим. Тобто людина не може працювати з дітьми, якщо не пройшла перший рівень навчання. Це дев’ять семінарів: як цікаво викладати уроки суботньої школи, як зробити це якісно, безпека дітей (на уроці суботньої школи мають бути двоє дорослих) тощо. На місцевому рівні відповідальний за дитячий відділ повинен перевірити чи усі пройшли навчання, чи беруть участь у семінарах. Після кожного року навчання вчителям видається сертифікат. Сертифікат першого року дає право працювати у церкві з дітьми.

Наразі ми плануємо запуснути проект відео навчання – проводити онлайн уроки та обговорення практичних питань.

Яка робота проводиться з дітьми не адвентистами?

Є два напрямки. По-перше, це діти, батьки яких відвідують церкву нерегулярно. В цьому випадку потрібно працювати спочатку з батьками, а потім з дітьми. Якщо тато й мама хочуть, щоб діти зранку читали Біблію, потрібно самим читати і з радістю ділитися досвідом. Якщо батьки активно беруть участь у різних церковних проектах і залучають дітей, то для них стає природньо так жити. Якщо батьки активні, то й діти активні. Якщо батьки самі не хочуть ходити на служіння, діти скопіюють цю поведінку. Був такий випадок, коли в одній сім’ї був духовний занепад. У них підростав син. Коли він просив батьків молитися перед їжею, ті відверталися і мовчки продовжували їсти. Через деякий час батьки зрозуміли, що без Бога прожити не можна, повернулися до церкви, почали просити: «Синочок, давай помолимося», але синочок вже не хотів цього робити. Батьки не усвідомлюють, який величезний приклад вони показують своєю поведінкою. Тому важлива частина роботи дитячого відділу – робота з батьками. Завдяки спільним зусиллям пастора та інших відділів місцевої церкви.

По-друге, є випадки, коли батьки активні в церкві, але дитина підростає, і починає відходити в світ. Якщо тато та мама були

для дитини авторитетом, то в підлітковому віці ним стають однолітки. Це природній момент становлення. Діти хочуть бути прийнятими однолітками, відчувати себе частиною групи. Тому вкрай важливо створити у церкві активну групу молоді, дітей, підлітків, які служать Богу, відчують себе командою, сильними та сміливими. Церква, як корабель. Якщо людина пасажир, вона рано чи пізно зійде на берег. А команда на кораблі залишається назавжди. Ті, хто бере участь у місійних проектах, служінні іншим – є командою. Якщо діти спробують, як це чудово, вони залишаться в церкві.

На одній з молодіжних зустрічей керівник студентського служіння генеральної конференції Джіван Мун поділився своїм особистим досвідом. Він був досить молодим, коли його направили служити пастором в громаду. Майже вся тамтешня церковна молодь пішла. Зусилля, спрямовані на її повернення, виявилися марними. Тоді Джіван змінив напрямок служіння і почав займатися тими дітьми, які ще приходили. Вони розробили місійний проект: раз на рік збирали дітей і молодь від десяти до двадцяти років, їхали у сусідню громаду разом з батьками. Там вони проводили канікулярну школу, прибирали місто, а ввечері допомагали пастору проводити євангельську програму. Для дітей це була тижнева пригода, коли вони разом живуть, роблять щось важливе для Бога. Він розказував, що 90% дітей, які відчували радість служіння, залишалися в церкві. Дух служіння – це те, що може спасти дітей і залишити їх у церкві.

Яка робота проводиться в умовах карантину? Які плани?

Карантин став неочікуваною перешкодою, призупинив одні плани, але підштовхнув до втілення інших. Ми почали записувати відео уроки суботньої школи. Ця мрія була вже давно. Під час навчання вчителів ми планували записати зразкові уроки, але було багато інших проектів і не вистачало часу. Тепер це стало нагальною потребою. Зараз Центральна конференція знімає відео уроки для діток від трьох до п'яти років та від шести до дев'яти. Намагаємося показати, щоб і дітям цікаво, і вчителям для сертифікації повчально. Ми виставляємо ці уроки на Ютубі,

надсилаємо вчителям посилання. Інші конференції також знімають відео уроки та інші дуже потрібні матеріали. Ми ділимося матеріалами та корисною інформацією і передаємо цінний матеріал далі в громади, щоб Божа справа не зупинялася. Приємно чути гарні відгуки від батьків та дітей. Ці уроки побудовані так, щоб батьки подивилися разом з дітьми, зупинили перегляд, обговорили, пограли у гру, зробили поробку, яку можна подарувати, знов почали дивитися. Уроки розраховані не просто на перегляд, а на активну взаємодію дітей і батьків. У Вінниці ці уроки запропонували дівчинці з інвалідністю Надії Бондар, яка спілкується з членами місцевої громади. Уроки дуже сподобалися, і вона просить прислати ще. Потім уроки надіслали групі дітей з інвалідністю, і отримали декілька хороших відгуків. Тобто ці відео уроки стали ще одним інструментом проповіді.

Другий проект – це вікторина. Зазвичай проводимо вікторини навесні по дитячій суботній школі, але не цього року. Тому вікторину перенесли у інтернет. Даємо завдання по вивченню Біблії та інші. Діти виконують їх вдома та пересилають дитячому керівнику місцевої громади, а він надсилає обласному керівнику на перевірку. Потім ми отримуємо загальний звіт. Завдання творчі. До прикладу: за допомогою пальців вивчити Десять заповідей і зняти відео. Було завдання вивчити молитву «Отче наш». Коли дитина вивчить напам'ять важливі місця зі Слова Божого, це стане для неї безцінним скарбом на майбутнє. У вікторині тринадцять завдань, ми вже майже на фініші. По закінченні діти отримують іменний сертифікат та подарунок.

Ще один проект – «Жива Біблія». Діти беруть, наприклад, Псалом 22 чи інший текст з Біблії, кожен дома записує частинку, потім відео з'єднується, накладається музика й виходить духовне підкріплення для самих дітей і для інших.

Плануємо запустити відео навчання вчителів. Вчителі навчаються на різних рівнях, тому уроки потрібні теж різного рівня. Складнощі сучасного життя Бог обертає на благо і дає розвиток новим ідеям.

Питання – Алла Шумило

△ Module cannot be rendered as the requested content is not (longer) accessible. Contact the administrator to get access.